



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 130/10**  
**23.06.2010. година**  
**Београд**

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр.М. Л., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 168/10 од 26.3.2010. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-46/10 од 5.2.2010. године, у седници већа одржаној 23.6.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 168/10 од 26.3.2010. године као основан и УТВРЂУЈЕ да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-46/10 од 5.2.2010.године повређен кривични закон из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и 369. тачка 3. ЗКП у корист окр.М. Л..

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Крушевцу К. 168/08 од 3.4.2009.године окр.М. Л. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1-46/10 од 5.2.2010.године, делимичним уважањем жалбе браниоца и по службеној дужности преиначио првостепену пресуду тако што је радње окривљеног описане у изреци првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ и за то дело окривљеног осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, док је у преосталом делу жалбу браниоца одбио као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 168/10 од 26.3.2010.године, против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и утврди да су другостепеном пресудом учињене наведене повреде у корист окр.М. Л..

Бранилац окривљеног адв.Р. В., поднео је одговор на захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, са предлогом да се исти одбије као неоснован.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у присуству браниоца, адв.Р. В. и у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца и окр.М. Л., на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је другостепени суд, правном квалификацијом радњи окр.М. Л., за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, као кривичног дела

из члана 246. став 2. КЗ, применио кривични закон који се није могао применити и тиме учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП.

Наиме, првостепеном пресудом окр.М. Л. оглашен је кривим због тога што је неовлашћено производио опојну дрогу марихуану, тако што је засадио десет семенки биљке „cannabis“, које је потом обилазио, а када су достигле одређену зрелост, са истих је убирао листове, које је потом сушио и користио за употребу. На овај начин, окривљени је остварио сва битна обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, како је то правилно закључио првостепени суд.

Међутим, другостепени суд, иако у потпуности прихвата чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, налази да је окривљени извршио кривично дело из члана 246. став 2. КЗ.

Овакав правни став другостепеног суда је погрешан, јер се радње које је предузео окривљени не могу третирати само као узгој биљака. Под узгојем биљке подразумевају се радње које се односе на сетву и негу биљке до њеног биолошког зрења и окончања вегетације, али се под узгојем биљке, у смислу одредбе члана 246. став 2. КЗ не могу сматрати даље радње које је предузео окривљени, односно, убирање листова које је затим сушио, уситњавао и тиме добио нови производ подобан за конзумацију - опојну дрогу марихуану коју је конзумирао пушењем приправљених цигарета. Према томе, радње окривљеног ни у ком случају се не могу подвести под појам узгоја биљке већ под појам производње опојне дроге марихуане - члан 246. став 1. КЗ.

Радња извршења кривичног дела из члана 246. став 2. КЗ - неовлашћено узгајање мака или психоактивне конопље или друге биљке из којих се добија опојна дрога, предвиђена је као самостално кривично дело Законом о изменама и допунама Кривичног законика које су ступиле на снагу 11.9.2009.године, а та радња је до тада суштински потпадала под став 1 члана 246. КЗ, при чему је интенција законодавства очигледно била да се привилеговано санкционише сам узгој биљака које се иначе, уз овлашћење односно одобрење надлежног органа под законом прописаним условима и могу узгајати, а које биљке, саме по себи, без додатних радњи нису подобне за конзумацију.

У конкретном случају, окривљени је биљке узгајао без овлашћења, али је предузео и додатне радње којима је дошао у фазу производње и добио супстанцу која представља опојну дрогу, те је тиме остварио сва битна обележја бића кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ.

Осим наведене повреде из члана 369. тачка 3. ЗКП, другостепена пресуда донета је и уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер другостепени суд у својој одлуци, на више места на страни 3 образложења наводи као несумњиво, да је окривљени производио опојну дрогу (а не узгајао), а затим врши преквалификацију дела окривљеног на члан 246. став 2. КЗ. При томе, другостепени суд уопште не наводи разлоге из којих је закључио да се у конкретном случају ради о узгоју а не о производњи опојне дроге, већ даје потпуно неразумљиве и нејасне разлоге у вези са правном квалификацијом, наводећи да је у складу са чланом 5. став 2. КЗ примењен „блажи закон“ - члан 246. став 2. КЗ уместо члана 246. став 1. КЗ, који је важио у време извршења предметног кривичног дела.

Налазећи, из изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости основан, Врховни касациони суд је, сходно одредби члана 425. став 2. ЗКП, утврдио да је другостепеном пресудом повређен закон у корист окривљеног М. Л., не дирајући у правноснажну пресуду против које је захтев подигнут.

Записничар - саветник

Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа

судија

Невенка Важић,с.р.